

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlm II. Ad Decimas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

CAPITVLVM II.

Ad Decimas.

PARAPHRASIS.

Canonici S. Nicolai aliquamdiu possidebant decimas sitas intra parochiam, eos postea parochus spoliat, seu possessionem decimarum illis aufert. Quaritur utrum Canonici restitui debeant; Negat Bonifacius V IIII. nisi evidenter docuerint se possessionem juris decimarum legitimè assicatos esse, quia decimas occupasse verisimiliter presumuntur, quæ in aliena parochia proveniunt & juris communis presumptio adest pro parocho, donec contrarium ostendatur.

SUMMARIUM.

1. *Parochus contra quemcunque possessorem decimarum intentionem fundatam habet, si constet quod decima in ipsius parochia sita sint, & alter titulum vel immemorialem possessionem, si huius capax sit, ostendere non possit.*
2. *Non restituuntur spoliatus, nisi titulum, vel tituli presumptionem exhibuerit, si illi jus commune resistat, assistat vero spolianti.*

Nota I. Si constet vel ex confessione adversarij, vel aliunde, quod decimæ sint intra fines parochiæ, præsumptio juris est, quod ad Ecclesiam parochiale spectent, quam ob rem parochus ex hoc ipso intentionem fundatam habet contra quemlibet possessorem talium decimarum, nisi is titulum ostenderit, vel possessionem temporis immemorialis, quæ instar tituli est, si capacitas sit in possidente, eadēque ratione Episcopus fundatam habet intentionem jurisdictionis contra parochiam aliisque Ecclesiæ earumque personas intra diœcesin existentes, donec exemptio ostendatur, ut constat ex c. Cuna Venerabilis. 6. De Exception. & docet Franc. hic n. 4.

2 Nota II. Si jus commune resistat Actori spoliato, assistat vero Reo spolianti, non

restituitur spoliatus nisi titulum, vel tituli presumptionem exhibuerit. Ita gl. hic verb. Eundem. Dominicus. Col. 1. & penult. Franc. n. 6. Nota autem, quod dixi, sufficere, si spoliatus, juris presumptionem pro se alleget, ut quia longo tempore in pacifica possessione decimatum fuerit, uti notauit Panorm. in c. 3. n. 52. de Causa Possessionis. Franc. hic. Limitatione 4. Ratio est, quia ideo spoliatus ad decimas parochiales iuxta hoc. c. restitui non debet, quia presumptione juris est contra ipsum & pro spoliante, hæc autem præsumptio contraria presumptione tolli vel saltem infirmari potest, ut rati casu rationabile dubium sit, ad quem de jure decimæ spectent, in dubio autem favorabilior esse debet conditio spoliati in ordine ad possessionem recuperandam. Contra decisionem huius c. Obiicitur cit. c. 3. de causa Possessionis, ubi Clerici, Ecclesie Collegiatæ à Canonicis cathedralibus spoliati jure eligendi. Episcopum, restituuntur in possessionem, & tamen jus commune resistebat Clericis, assistebat vero Canonicis, quippe ad quos los de jure electio spectabat. Resp. Cum Joan. Andr. hic prope finem, Dominico Colm. penult. Franc. n. 8. duplum causam discriminis inter utrumque casum afferri posse, quia pro Clericis extraneis præsumptio aderat possessionis bona fidei, quando scientibus patientibus Canonicis qui hanc eligendi facultatem concedere poterant ad tres antecedentes Episcorum electiones admissi fuerunt, at vero contra Canonicos S. Nicolai non erat præsumptio possessionis bona fidei, sed potius quod iniuste decimas occuparint, tametsi eas aliquamdiu perceperint, parocho sciente ac paciente; cum enim parochus jus decimarum alteri concedere non possit, ideo non adiuvat eius scientia & patientia ad commoda possessionis illi acquirenda. Altera est, quia licet jus Canonicum resistat, si extranei exclusis Canonicis electionem Prælati faciant, non tamen resistit, quo minus extranei per patientiam & concessionem capitularium simul cum ipsis elegant.

Corollarium. Si Clerici conventuales semel

semel aut iterum Episcopum sine Canonici elegissent, ac postea iterum vacante Sede Canonici cathedrales Clericos repellerent ab electione, aut ipsi Canonici prævenientes, Episcopum eligerent & confirmari peterent, hoc casu Clerici repel-

lerentur à possessorio recuperandæ, nisi titulum seu concessionem legitimam vel tempus immemoriale aliâmve præsumptionem seu colorem possessionis suæ cum bonâ fide exhiberent, idque ex decisione hujus Capituli.

TITVLVS XIV. DE DOLO ET CONTVMACIA.

Nterdum aliquis per vim iniustam deiicitur possessione suâ, ideoque à judice restituendus est, ut præced. tit. vidimus. Interdum verò accidit, vt aliquis seu iudicio possessorio seu petitorio missus in possessionem judicis decreto, eam consequi non possit, ob dolum vel contumaciam adversarij, quamobrem titulus iste præcedenti annexatur. Dicta autem est Contumacia, à contemnendo, quia contemptus Judicis censetur, si eius legitimo iussui pars litigans non obtemperet, quod variis modis accidere potest. Numerati sunt in gl. c. 2. h. t. verb. *Contumaciter*, videlicet, si peremptoriè citatus non veniat, aut malitiosè se absentet, aut veniens, respondere aut jurare jussus recusat, aut si exhibere aliquid vel restituere jussus non obtemperet, aut denique negotio infecto discedat, nec revertatur.

CAPITVLVM I.

Ad hæc.

PARAPHRASI.

Reus in iudicium vocatus, contumaciter se absentat, & ob id Judex auctorem mittit in possessionem rei petitæ, Custodiæ causâ; sed ob dolum vel potentiam adversarij, possessionem seu potius custodiæ rei consequi non potest. Veridim ante finem anni Reus ne veram quoque possessionem amittat, idoneam cautionem affert, quod iudicio stare velit.

Quæritur an & quâ pænâ mulctandus sit ob contumaciam, seu quod judicis citationi ac iussioni primitus non paruerit? Respondet Alexander III. In Ecclesiasticis personis & causis juris rigorem observandum non esse, ideoque judicem contentum esse debere, quando Reus sufficiente cautione se adstringit standi iudicio, eo quod hoc casu iustitia non periclitetur, quia jus actoris illæsum manet.

S V M M A R I V M.

1. *De rigore juris civilis puniri potest, qui in jus vocatus non venit: si tamen post decretum primæ missionis cautionem offerat de parendo juri, ex juris canonici benignitate non punitur: ad interesse tamen ex naturâ rei tenetur Actori contumax, si ob contumaciam damnum passus est.*

Nota. Contumax in foro Canonico puniendus non est, si post decretum primæ missionis comparens cautionem offerat de parendo juri, ita ut jus adversarij integrum permaneat, & hoc propter æquitatem & benignitatem Canonicam; at verò secundum Iuris Civilis rigorem, puniri potest, quicunque in jus vocatur, & non venerit. l. vn. ff. *Siquis jus dicenti non obtemperauerit, juncto Bartolo in Explic. 7. & l. 2. de in jus vocando.* Sed quâ ratione manet integrum jus Actoris, si prohibitus fuit possessionem rei ingredi custodiæ causa. *Re.* quoad juris effectus, ut perinde sit, secundum

a a

dum